मन्थिनमयं वेन इति (७.१६) ॥१३॥ ततो मन्थिपात्रे मन्थं ग्रहं गृह्णाति । सुक्तुभिः श्रीणात्येनं मनो न येघिति (७.१७) ॥१४॥ एनं मन्थिनम् · सक्तवोऽप्येते लौकिका एव · अत्रापि कुशावस्तर्धाय श्रपणं कार्यम् ततः परिमृज्य सादनम् एष ते योनिः प्रजाः पाहीति ।

आग्रयणं द्वयोर्धारयोर्ये देवास इति (७.१९) ॥१५॥ द्वयोः सोमेन आग्रं ग्रहं स्थाल्या गृह्णीयात् · यजमानो निग्राभ्याः पृथगासिञ्चति उन्नेता चाधवनीयात्सोममादाय उद्दञ्चनेन वा पात्रान्तरेण वा पृथगासिञ्चति एवं धारद्वयं सम्पाद्यमिति कर्काचार्या याज्ञिकाश्च आग्रयणस्थाल्यां तु य उपांशुग्रहशेष आसिक्तः सोऽदृष्टार्थ इति तेषामभिप्रायः · अन्ये त्वाहुः आग्रयणस्थाल्यां य उपांशुग्रहशेषस्तं पात्रान्तरे कृत्वा पृथगासेचनं तस्य कार्यम् सा एका धारा द्वितीया तु प्राकृत्येव यजमानो यामासिञ्चति तदपि समूलम् · तथा च काठके ये देवा इत्याग्रयणं द्वयोर्धारयोराग्रयणाद्द्वितीयामिति[1] · मानवे य आग्रयणस्थाल्याꣳ सोमस्तꣳ होतृचमसेऽवनीय ये देवा दिव्येकादश स्थेत्याग्रयणं द्वाभ्यां गृह्णातीति · अनेकयजमानकऽऊहः यज्ञपती यज्ञपतीन् (७.२०) आभ्याꣳ सुन्वद्भ्यां यजमानाभ्यां एभ्यः सुन्वद्भ्यो यजमानेभ्यः (७.२१) इति ।

दशापवित्रेणाग्रयणमुपगृह्य त्रिर्हिङ्कृत्य सोमः पवतऽइति (७.२१) सकृद्धिषम् ॥१६॥ दशाꣳह्य दशापवित्रं ग्रहसंमार्जनार्थमुपगृह्य आग्रयणस्थाल्याः सोमव्यवसेकपरिहारार्थं तस्याः स्थाल्याः मुखदेशं तेन वेष्टयित्वा ततस्त्रिꣳत्य हिं इत्येवं शब्दं त्रिर्वारमुच्चार्य सोमः पवतऽइत्यपि त्रिरुच्चार्य शेषम् अस्मै ब्रह्मणऽइत्यादिकं यजुः सकृद्ब्रूयात् · शेषस्य सकृदुच्चारणविधानात् सोमः पवतऽइत्यस्य त्रिरुच्चारणं प्रतीयते · काण्वीयाया[म]त्यस्यापि[2] त्रिर्वचनं समाम्नातमस्ति माध्यन्दिनानां तु द्विर्वचनेनाभ्यासः प्रदर्शितः · मानवे हिङिति त्रिरभिहिङ्कृत्येति[3] ।

प्रथमस्थानेन प्राग्देवतादेशात् ॥१७॥ विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्ययं देवदेशः हिङ्कारादारभ्यायं मन्त्रो देशात्प्राक् प्रणेन प्रयोज्यः · देवतादेशस्तू-

---

१) णाद्वि A. णाद्वि B. २) यायांत्यस्या° AB. ३) त्रिरभ्यभिहिं° B.